

CHÚA NHẬT TUẦN V MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Đây đây Chúa phán: **“Hãy chia bánh của ngươi cho kẻ đói, hãy tiếp nhận vào nhà ngươi những kẻ bất hạnh không nhà ở; nếu ngươi gặp một người trần truồng, hãy cho họ mặc đồ vào, và đừng khinh bỉ xác thịt của ngươi. Như thế, sự sáng của ngươi tỏ rạng như hừng đông, các vết thương của ngươi sẽ lành nhanh chóng; công lý của ngươi sẽ đi trước mặt ngươi, vinh quang của Chúa sẽ hậu thuẫn cho ngươi. Như thế, ngươi gọi, Chúa sẽ trả lời; ngươi la lên, Chúa sẽ phán: “Đây Ta đây”. Nếu ngươi loại bỏ khỏi ngươi xiềng xích, cử chỉ hăm dọa, lời nói xấu xa, khi ngươi hy sinh cho người đói rách, và làm cho những người đau khổ được vui thích, thì ánh sáng của ngươi sẽ bừng lên trong bóng tối, và bóng tối sẽ trở thành như giữa ban ngày”**. (Is 58:7-10)
- ⇒ Anh em thân mến, phần tôi, khi tôi đến với anh em, tôi không đến với uy thế của tài hùng biện hoặc của sự khôn ngoan; tôi đến công bố bằng chứng của Thiên Chúa. Thật vậy, tôi không cho là tôi biết điều gì khác giữa anh em, ngoài Chúa Giêsu Kitô chịu đóng đinh. Phần tôi, **chính trong sự yếu hèn, sợ hãi và run rẩy mà tôi đã đến với anh em**; lời tôi nói và việc tôi rao giảng không dựa vào những lời quyến rũ của sự khôn ngoan loài người, nhưng dựa vào sự giải bày của thần trí và quyền năng, để **đức tin của anh em không dựa vào sự khôn ngoan loài người, nhưng dựa vào quyền năng của Thiên Chúa**. (1Cr 2:1-5)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: **“Các con là muối đất. Nếu muối đã lạt, người ta biết lấy gì mà ướp cho mặn lại?** Muối đó không còn sử dụng vào việc chi nữa, chỉ còn ném ra ngoài cho người ta chà đạp lên nó. **“Các con là sự sáng thế gian**. Một thành phố xây dựng trên núi, không thể che giấu được. Và người ta cũng không thắp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt nó trên giá đèn, hầu soi sáng cho mọi người trong nhà. **Sự sáng của các con cũng phải chiếu giải ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời”**.(Mt 5:13-16)

+> “**Hãy chia bánh của người cho kẻ đói, hãy tiếp nhận vào nhà người những kẻ bất hạnh không nhà ở...**”

== Một vấn đề luôn luôn “**thời sự**” trong lịch sử của nhân loại: nạn đói khát và **tị nạn** – tị nạn chiến tranh hay chính chị chính em, hay phe đảng đánh phá nhau, “**ruồi muỗi**” không chết thì cũng tìm đường lánh nạn, v.v... - mà nói đến tị nạn, hơn ai hết, số đông trong anh chị em chúng ta thấm hiểu thế nào là “**cột đèn mà biết đi chắc cũng tìm đường vượt biên!**” và hệ quả của sự “**chạy bán sống bán chết, và bỏ vườn bỏ nhà, bỏ tất cả mọi sự để lao mình vào đường chết hầu mong kiếm được sự sống... phải trả một giá rất đắt, quá đắt, phải không?**”

+> “...Các con là muối đất. Nếu muối đã lạt, người ta biết lấy gì mà ướp cho mặn lại?” - “...Các con là sự sáng thế gian... Sự sáng của các con cũng phải chiếu giải ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời”

== Một câu chuyện phản ánh sự cần thiết của muối đất (VĂN CÒN GIỮ CHẤT MẶN CỦA MUỐI) và của ánh sáng (VĂN CÒN CHIẾU SÁNG) hầu như “quá bình thường” xảy ra nhan nhản giữa xã hội loài người, từ ngàn xưa cho đến thời nay – và có thể sẽ còn xảy ra y hệt như vậy trong tương lai qua nhiều, rất nhiều thế hệ tương lai, NẾU... -

[Một chia sẻ có thật 100% tại Nguyễn Đường Lasan – San Jose, California – lớp after school program]

Hai năm trước, Vinh là một em bé 12 tuổi, rất ngoan ngoãn, dễ thương. Ngày ngày cắp sách đến trường - chiều đến lớp after-school chăm lo làm homework, vui chơi hòa đồng với bạn học, chiều tối về ru rú bên mẹ, quán quít bên chị. Dù không làm gì nên tích sự để giúp mẹ giúp chị, nhưng cả ba mẹ con đều san sẻ cho nhau mỗi tình mẹ con và chị em trong một gia đình thật ấm cúng, êm đềm, thật sự là an vui hạnh phúc.

Bỗng nghe đâu nhà moved xa, Vinh không còn đến after-school nữa.

Hai năm sau, bà mẹ gọi điện thoại "cầu cứu", cho biết Vinh đã bị nhà trường đuổi, không trường nào khác nhận cho Vinh vào học. Vinh nói với mẹ rằng "không muốn đi đâu cả, chỉ muốn đến lớp after-school như 2 năm trước..."

Vinh đến lớp after-school : cũng hình dáng mảnh khảnh, dịu hiền như trước tuy có cao hơn nhiều. Đầu cạo trọc và đeo bông tai... không làm cho Vinh mất vẻ hiền hòa, dễ thân thiện. Sau vài lần trao đổi nói chuyện, Vinh cho biết:

"Mẹ đã ly thân, ly dị gần 2 năm nay... Trong nhà có 3 phòng ngủ, một phòng thì mẹ và 'người bồ' của mẹ, một phòng thì chị và 'bồ' của chị - chị bắt đầu đem 'bồ' về nhà ở vài tháng sau khi mẹ ly dị, phòng còn lại thì con ở... Lắm lúc con thấy cô đơn và buồn tủi quá... Đến trường không còn muốn học, và vì vậy mà thường drop lớp đi chơi lang thang - khi thì một mình lủi thủi, khi thì đến nhà bạn chơi... nên bị trường đuổi. Cuộc sống như vậy trên năm nay..."

Sau hơn một tuần Vinh đến lớp after-school, lúc vui lúc buồn, lúc chạy chơi "football" với bạn học cùng tuổi hay nhỏ tuổi hơn, lúc lủi thủi đứng một mình, cạy miệng không ra một lời, đứng như trời trồng, bạn học lôi kéo mấy cũng không thiết chơi... Trong

giờ học thì lúc hăng hái làm toán, lúc gục đầu xuống bàn... ngủ. Trong vòng 10 ngày mà đã có đến 6 ngày không đến lớp after-school, điện thoại hỏi gia đình thì mẹ cũng chẳng biết con đi đâu!!!

Từ ngàn xưa, cha ông chúng ta đã khuyên nhủ và giáo dục con cái : "Cá không ăn muối cá ươn"

Em Vinh đã an vui hạnh phúc "ăn muối" trong 12 năm. Những mong ước và tưởng rằng "muối gia đình", "muối của cha", "muối của mẹ", "muối của chị" sẽ luôn cung cấp đều đặn cho em đến tuổi trưởng thành, nào ngờ đâu, "muối" vẫn còn đó, nhưng đã dần dần mất "chất muối", và cá cũng dần dần trở thành "ươn" theo tỉ lệ thuận của sự mất chất muối đó...

Cha ông chúng ta cũng thường nhắc nhở : "gần mực thì đen, gần đèn thì sáng" - Môi trường giúp một em bé tiệm tiến phát triển về mọi mặt, em bé gần gũi nhất, phải chăng là mái ấm gia đình, là bàn tay che chở yêu thương của người cha, là cung lòng ấm cúng nuông chiều của người mẹ, là tiếng cười câu nói vui mừng sung sướng thắm nhuần tình anh, chị, em, bà con cô bác, nội ngoại?

Em Vinh đã được hưởng "ánh sáng" yêu thương sinh động đó trong 12 năm, thì bỗng dưng "người lớn" vô tình hay hữu ý, hay vì hoàn cảnh này nọ... đã lấy khăn che lấp - còn tệ hơn nữa, đã dập tắt mất ngọn đèn chiếu tỏa ánh sáng tuyệt diệu của yêu thương đùm bọc...

Chúng ta ai cũng biết rằng câu chuyện của em Vinh và gia đình em không phải là một biến cố hiếm hoi trong xã hội loài người. Lắm lúc chúng ta chép miệng thở than "tội nghiệp cho em Vinh", và không chừng ít nhiều phê phán lối sống của những "người lớn" liên hệ đến cả cuộc đời của em, mà chúng ta quên khuấy đi rằng em Vinh chính là con, là em, là học sinh, là bạn của chính chúng ta; gia đình của em Vinh với những "người lớn" liên hệ, chính là gia đình của mỗi một chúng ta, và những "người lớn liên hệ" chính là chúng ta; và lối sống của gia đình em Vinh ít nhiều phản ánh lối sống của gia đình cũng như của mỗi một chúng ta.

⇒ Hoan Hô Anh Chị Em & Thân Hữu họ LA-hải ngoại == đặc biệt gia đình LA-Việt tại San Jose và vùng lân cận == đã rờng rả gần 20 năm nay, chính xác 17 năm, và năm nay 2023 là lần thứ XVIII, đã kiên trì sống thực, sống một cách hiện sinh bằng những hành động cụ thể, thực hành ***"Hãy chia bánh của người cho kẻ đói, hãy tiếp***

nhận vào nhà người những kẻ bất hạnh không nhà ở...” qua chương trình CHO EM MỘT NỤ CƯỜI hằng năm.

Kính mời quý vị tham dự chương trình
Cho Em Một Nụ Cười XVIII
từ 5 giờ 30 đến 9 giờ 30 tối Chúa Nhật 12.3.2023
tại **Dynasty Restaurant: 1001 Story Road, San Jose, CA 95112**
Giá vé \$60 (Check payable to De La Salle Institute)
Process will go directly to needy Vietnamese through Frere Phong from De La Salle Institute

Mọi chi tiết xin quý vị vui lòng liên lạc:
Địa Chỉ CEMNC: 1103 Maxey Ct. San Jose, CA 95132

Phạm Diễm Thúy
dtktp@hotmail.com
(408) 823-9298

Nguyễn Trần Phương Dung
phdung.nguyen@gmail.com
(408) 605-4890

Nguyễn Phan Mai
winmai@msn.com
(408) 667-1976

Quả thật, chúng ta ai cũng biết rằng câu chuyện của em Vinh và gia đình em không phải là một biên cố hiếm hoi trong xã hội loài người. Lắm lúc chúng ta chép miệng thở than "tội nghiệp cho em Vinh", và không chừng ít nhiều phê phán lối sống của những "người lớn" liên hệ đến cả cuộc đời của em, mà chúng ta quên khuấy đi rằng em Vinh chính là con, là em, là học sinh, là bạn của chính chúng ta, là con em của những gia đình tuy mắt thường chúng ta không trông thấy, không hề biết tên/tuổi/quê quán, v.v... nhưng thật sự đó là những VINH mà không ai trong chúng không quen biết với CẤP MẮT ĐỨC TIN VÀ TÌNH NGƯỜI; gia đình của em Vinh với những "người lớn" liên hệ, chính là gia đình của mỗi một chúng ta, và những "người lớn liên hệ" chính là chúng ta; và lối sống của gia đình em Vinh ít nhiều phản ánh lối sống của gia đình cũng như của mỗi một chúng ta.

